

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף קס"ח ע"א

באופנים הבאים האם מועילה אסמכתא? [תד"ה אמר].

	כשעשה לו טובה, וגם הוא תופס	כשלא עשה לו טובה, והממון ביד שלישי
לרב נחמן (בהו"א)	מועילה ¹	לא מועילה
למניומי	לא מועילה	לא מועילה

מי שנמחק שטר חובו, מה דינו לדינים דלהלן? [תד"ה מעמיד].

	מי עושהו כמלוה בשטר?	מי עושה כאן קיום?
לרשב"ם	עדים	עדים ²
לתוס'	עדים ³	בית דין ⁴

בבא בתרא דף קס"ח ע"ב

מי שאבד שטרו, ואין לו עדים על האבידה, אולם מביא עדים על מה שהיה כתוב בשטר, האם כותבין לו שטר אחר [בלא אחריות]?

	שטרי הלואה	שטרי מקח וממכר
לרבנן	אין כותבים	כותבים
לרשב"ג	אין כותבים	אין כותבים ⁵

¹ כך אמר רב נחמן באיזהו נשך: אומר אני אסמכתא קניא, ומניומי אומר דלא קניא. והוקשה לר"ת דהא בסוגין גרסינן (לשיטת תוס') אמר ר"נ בשם רבו אסמכתא לא קניא. ותי', שדוקא בסוגין שלא עשה לו טובה וגם אינו מוחזק בדבר דהוא ביד שלישי לכך לא קנה, אבל אם עשה לו טובה, כגון שהלוהו וגם המלוה תפוס בדבר היה ס"ל לר"נ שאסמכתא קניא, עד שמניומי החזירו לסבור שלא קונה.

² ומה שקשה על זה מלשון הגמ' שמשמע שהקיום כאן הוא בב"ד, עי' בדרישה סי' מ"א ס"ק א'.

³ עי' בתד"ה מעמיד שאמרו שאם יבואו העדים החתומים על השטר ויעידו לפנינו לא יהיה אלא מלוה על פה, ולכן צריך שיבואו ויעשו לו שטר כדי שיהיה כמלוה בשטר, ועי' ברש"ש ובקובץ שיעורים.

⁴ בזה חלקו תוס' על רשב"ם שאמר שהעדים עושים לו את הקיום, וס"ל שדוקא ב"ד יכולים לעשות לו קיום דהם אלימים לאפקועי ממונא.

⁵ ובטעם רשב"ג כתבו בתד"ה אבל ב' טעמים. האחד: דשמא אחר שקנה את השדה החזיר את השטר הקניה למוכר, ולשיטתו אותיות נקנות במסירה בלבד וחזר המכר, ועתה אם נכתוב שוב שטר ללוקח יוצא את זה השטר השני ויפסיד למוכר, דיאמר לו מה שיש לך ג"כ שטר מכירה לא מחמת שאני החזרתי לך, אלא משום שבהתחלה כתבת שתי שטרות על מכירה זו והשארית אחד אצלך, ויהיה נאמן להפסיד את המוכר. והשני: דחיישינן שמא יטעון הקונה שאיה"נ החזרתי לו שטר אחד, אולם שתי שטרות היו לי בתחילה על מכירה זו, ולא החזרתי לו אלא אחד, וא"כ אין במה שהחזרתי לו כלום.